Tiar táinig tús na seanma

[Bergin, Osborn: *Irish Bardic Poetry*, Dublin, 1970, poem 54]

1 Tiar táinig tús na seanma;
gnáth dúil a ndiaigh oileamhna;
críoch Mhumhan na séadmhúr sídh
bunadh na ccéadghlún cciníl.

2 Cá beag d'fhiadhnaise air sin
imreasuin dá mhac Mílidh,
ag roinn fhóid bhláthchoille Breagh
don dámhchoinne óig fhéinneadh.

3 Tugsad go hÉirinn eidir
fhilidh agus oirfididh,
a slios Tuir bhratghloin Bhreoghain,
tar muir n-atmhair n-ainbhtheanaigh.

4 Onaoi dob ainm don fhior chiúil,
Cior mac Cis ceann ar seiniúil;
ní leanfam dá slonnadh sin,
dá ollamh mearchlann Mílidh.

5 Ordaighis Éibhear amhra
crannchor fa a n-aos ealadhna
ar mbeith d'Éireamhón ón fhior
ar leith gléimheadhón Gaoidheal.

6 Do thaoibh Éibhir - gárbh fhearr céim?
tarla an t-oirfideach ainnséin:
re gnúis mbuig ngeilmhíolla ngloin
fa neimhdhíogha an cuid crannchoir.

7 Ríoghdhacht na seanma ó so lat
ag leanmhuin luirg na ríomhac:
atá ag seinshliocht Éibhir Fhinn
eighriocht re a n-éirigh inntinn.

8 Dá mbeith fós nach raibh reimhe,
atá an uairsi dh'áiridhe
fréamh an cheóil a muigh Mhumhan,
sgeóil ar a bhfuil fíadhnughadh.

9 Atá aniugh ag Nioclás Dall,
ar cheart ar chumas n-adhbhann,
mír curadh cheóil na Banbha,
bunadh eóil na healadhna.

l0 Cumadóir na ccleas ndoilbhthe,
gaduidhe na geamhoidhche,
musgladh brón baoithchridhe ban,
glór nach saoilfidhe a síothbhrugh.

11 Adhbhar caomhnaidhe cumhadh,
sás meanman do mhórughadh,
siansa ón girre laoi leabhra,
nach binne caoi Céideamhna.

12 Colloid ré caoine a sheanma
na beathadhaigh bhrúideamhla,
ag éisdeacht mharbhchor a mhér mbras
do anfadh én re a amas.

13 Líonmhaire ’ná an fér ag fás
ar leath ó lámhuibh Nioclás,
sreatha a ghéag cceathbhraonach cciúin
do ghealchaolach téad ttaighiúir.

14 Mar dheilbh a ndiaigh a rionnta,
ní fios d’aos aigeanta,
séis marbhghlan a mheóir rathmhair
d’adhnadh an cheóil chuimhrighthi.